

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 78.142 van 14 januari 1999
in de zaak A. 53.157/VII-12.075.**

In zake : Renaat CLAESSENS,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en
E. EMPEREUR,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. VAN DE VYVER,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Eglantierlaan 1, bus 22.

tussenkomen de partij :

Hugo MAES,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. VAN WAUWE,
kantoor houdende te HAMME,
Hoogstraat 37.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Renaat CLAESSENS op 3 augustus 1993 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Minister Vice-President van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting van 4 mei 1993, waarbij het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 12 november 1992, houdende toekenning aan verzoeker van een milieuvergunning voor de exploitatie van een varkensbedrijf omvattende een kweekvarkensstal voor 150 zeugen en 100 opfokzeugen, een mestvarkensstal voor 100 dieren, een opslag van dierlijke mest voor 3112 m³, een opslag

van 5.000 l mazout in een ondergrondse tank en een opslag van 40 m³ voeders, gelegen te Dendermonde, Denstraat z/n, in beroep opgeheven wordt en de vergunning wordt geweigerd;

Gelet op het arrest nr. 44.770 van 28 oktober 1993 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt verworpen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 9 december 1993;

Gelet op de beschikking van 22 december 1993 die de tussenkomst van Hugo MAES toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 23 april 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 17 september 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 november 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. GHYSELS, die verschijnt voor verzoeker, van Advocaat N. SERVAES die, loco Advocaat J. VAN DE VYVER verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat P. VAN WAUWE, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. De gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Met een besluit van 12 november 1992 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen aan verzoeker een milieuvergunning voor de exploitatie van een landbouwbedrijf voor een termijn van twintig jaar, omvattende :

- een kweekvarkensstal van 150 zeugen en 100 opfokzeugen;
- een mestvarkensstal met 1.100 plaatsen;
- opslag van 3.122 m³ dierlijke mest;
- opslag van 5.000 l mazout in een ondergrondse tank;
- opslag van 40 m³ voeders.

1.2. Met een aangetekend schrijven van 23 december 1992 dienen Hugo MAES en acht andere omwonenden bij de Vlaamse regering beroep in tegen de vergunning die door de bestendige deputatie in eerste aanleg werd verleend.

Zij doen daarbij in essentie gelden dat de bestendige deputatie onvoldoende motiveert waarom

bepaalde ongunstige adviezen niet werden gevolgd en zij geven aan op welke punten de motivatie faalt.

1.3. In het kader van de beroepsprocedure worden een aantal adviezen uitgebracht :

a) De administratie gezondheidszorg brengt op 29 januari 1993 volgend ongunstig advies uit :

"(...)

Uit gegevens van de provinciale milieudienst blijkt dat er in Dendermonde, met de vanuit milieukundig standpunt weliswaar hoge norm van 400 kg N/ha en zonder rekening te houden met het eventueel gebruik van kunstmest, nog geen overbemesting bestaat. Wel is Dendermonde in een gebied gelegen dat op de kwetsbaarheidskaart van het grondwater als zeer kwetsbaar aangeduid staat (Min. Vlaamse Gemeenschap, 1987). Bij toekenning van de vergunning zal er jaarlijks ongeveer 12700 kg N geproduceerd worden. Er zijn ongeveer 41 ha cultuurgrond nodig om deze mestoverschot weg te werken. De uitbater beschikt echter slechts over 12 ha, zodat het bedrijf zeker niet grondgebonden genoemd kan worden.

Het bedrijf is gelegen op 50 meter van een woongebied met landelijk karakter. Op ongeveer 120 - 150 meter ten zuid-oosten van de inrichting bevinden er zich een 10-tal woningen. Op basis van een gemiddelde ervaringssituatie, zoals deze in de Nederlandse hinderwetgeving gebruikt wordt, mag men stellen dat bij uitbating van het bedrijf het aanvaardbaarheidsniveau inzake reukhinder overschreden zal worden tot op een afstand van 150 m. Daarbij komt nog dat er momenteel reeds een groot varkensbedrijf in de omgeving van de woningen gelegen is. Het uitbating van het nieuwe bedrijf zal zonder twijfel de geurhinder doen toenemen.

Besluit : Aangezien er zich binnen een straal van 150 m. een tiental woningen bevinden en de uitbater niet over voldoende cultuurgrond beschikt om de mestoverschotten weg te werken wordt een ONGUNSTIG advies voorgesteld".

b) Op 17 maart 1993 brengt het bestuur ruimtelijke ordening een principieel gunstig advies uit.

c) Het bestuur milieuvergunningen adviseert op 22 maart 1993 om de beslissing van de bestendige deputatie te bevestigen.

Volgende onderdelen van het advies zijn van belang :

"4.1° Ligging van de inrichting :

Gelet op de ligging van de inrichting in een agrarisch gebied volgens het gewestplan Dendermonde (K.B. van 7/11/1978);

Overwegende dat de inrichting niet gelegen is in een kwetsbare zone die vanuit milieu-oogpunt een bijzondere bescherming vergt;

dat de stal daarenboven gelegen is op circa 650 m van een woongebied (ander dan een woongebied met landelijk karakter), circa 1000 m van een woonuitbreidingsgebied, circa 1200 m van een recreatiegebied; dat de inrichting waarvoor de aanvrager vergunning beoogt te bekomen, te weten in totaal 1350 gespeende varkens, waarvan 150 zeugen en 1200 mestvarkens, een gesloten karakter heeft en bijgevolg geen biggen naar andere bedrijven dient af te voeren;

Overwegende dat de afstand van de inrichting, tot het dichtstbijgelegen gebied, dat in aanmerking dient genomen te worden, zijnde woongebied (ander dan woongebied met landelijk karakter) 650 m bedraagt; dat gelet op deze voldoende ruimtelijke scheiding tussen de nieuw te bouwen stallen en het woongebied (ander dan een woongebied met landelijk karakter), het woonuitbreidingsgebied, het recreatiegebied, de gevraagde inrichting geen aanleiding zal geven tot overdreven geurhinder;

(...)

Overwegende dat de jaarlijkse dierlijke mestproductie van de inrichting waarvoor vergunning wordt gevraagd, zou oplopen tot 8248 kg P_2O_5 respectievelijk 15930 kg stikstof; dat vanuit oogpunt van ecologisch aanvaardbare mestuitspreiding hiervoor een oppervlakte cultuurgrond is vereist van ten minste 41.2 ha; dat de aanvrager stelt over een mestafzetmogelijkheid te beschikken voor 43.5 ha oppervlakte cultuurgrond in toepassing van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen; dat voormelde afzetmogelijkheid gestaafd is door documenten; dat een ecologisch verantwoorde afzet van alle door de inrichting geproduceerde dierlijke mest bijgevolg gewaarborgd kan worden;

(...)

Overwegende dat de bezwaren aangehaald door de beroepindieners als volgt kunnen worden geëvalueerd :

- de betrokken woningen zijn in het agrarisch gebied gelegen waarvoor de afstandsregels van titel II van het VLAREM niet gelden; binnen het agrarisch gebied is daarenboven een hogere geurhinderdrempel aanvaardbaar;

- het ongunstig advies van het Bestuur voor Ruimtelijke Ordening was o.m. gesteund op het feit dat de bouwaanvraag nog niet kon worden geadviseerd; de bouwvergunning werd intussen verleend; de ligging van de inrichting is bovendien verenigbaar met de bestemming van het gebied volgens het gewestplan;
- het ongunstige advies van het Bestuur Preventieve en Ambulante Gezondheidszorg kan worden weerlegd door het feit dat de exploitant inmiddels voldoende bewijzen voor een ecologische mestafzet voorlegt;
- het advies van de Provinciale Milieuvergunningscommissie is voor de besluitvorming van de Bestendige Deputatie niet bindend;

6° ADVIES :

Er wordt voorgesteld om de beslissing van de Bestendige Deputatie te bevestigen".

d) Op 2 april 1993 adviseert de gewestelijke milieuvergunningscommissie met eenparigheid van stemmen de beslissing van de bestendige deputatie te bevestigen. De gewestelijke milieuvergunningscommissie sluit zich aan bij de gunstige adviezen van het bestuur milieuvergunningen en het bestuur ruimtelijke ordening. Ook wat betreft de bezwaren van de beroepsindieners zit de gewestelijke milieuvergunningscommissie op dezelfde lijn als het bestuur milieuvergunningen.

1.4. Op 4 mei 1993 wordt het thans bestreden ministerieel besluit genomen. In de aanhef van de bestreden beslissing wordt verwezen naar voornoemde adviezen en worden volgende motieven opgenomen :

"Gelet op de ligging van de inrichting in een agrarisch gebied volgens het gewestplan Dendermonde (K.B. van 07/11/78);

Overwegende dat vanuit oogpunt van de stedenbouwkundige en ruimtelijke aspecten gesteld kan worden dat de exploitatie van de inrichting die het voorwerp van de voormelde milieuvergunningsaanvraag uitmaakt, verenigbaar is met voormelde ruimtelijke en stedenbouwkundige voorschriften;

Overwegende dat de stal gelegen is op circa 650 m van een woongebied (ander dan een woongebied met landelijk karakter), circa 1.000 m van een woonuitbreidingsgebied, circa 1.200 m van een recreatiegebied; dat de inrichting waarvoor de aanvrager vergun-

ning beoogt te bekomen, te weten in totaal 1.350 varkens ouder dan 10 weken, waarvan 150 zeugen een gesloten karakter heeft; dat gelet op de voldoende ruimtelijke scheiding tussen de nieuw te bouwen stallen en het woongebied (ander dan een woongebied met landelijk karakter), het woonuitbreidingsgebied, het recreatiegebied, de gevraagde inrichting geen aanleiding zal geven tot overdreven geurhinder;

Overwegende dat de jaarlijkse dierlijke mestproductie van de inrichting waarvoor vergunning wordt gevraagd, zou oplopen tot 8.248 kg P_2O_5 respectievelijk 15.930 kg stikstof; dat vanuit oogpunt van ecologisch aanvaardbare mestuitspreiding hiervoor een oppervlakte cultuurgrond is vereist van ten minste 41,2 ha; dat de aanvrager stelt over een mestafzetmogelijkheid te beschikken voor 43,5 ha oppervlakte cultuurgrond in toepassing van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen; dat voormelde afzetmogelijkheid gestaafd is door documenten;

Overwegende dat voormelde afzetmogelijkheid volledig gelegen is op gronden van derden; dat de voorgelegde documenten geen waarborgen bieden voor de mestafzet op langere termijn; dat de voorziene mestafzetgronden bovendien gelegen zijn in een gebied waar het grondwater als zeer kwetsbaar staat aangeduid op de kwetsbaarheidskaart van het grondwater in Vlaanderen; dat het bedrijfsmatig mestoverschot bijgevolg zal leiden tot een bijkomende belasting van de kwaliteit van het grondwater en deze door verdere verrijking met nitraten zal vervuilen;

Overwegende dat de inrichting paalt aan een natuurgebied ten Noorden; dat zich in de onmiddellijke omgeving belangrijke natuurgebieden en reservaatgebieden bevinden; dat de ammoniakemissies uit de stallen en de mestopslag een bedreiging vormen voor deze natuurwaarden;

Overwegende dat gesteld kan worden dat de effecten op het leefmilieu, op de wateren en op de natuur veroorzaakt door de gevraagde exploitatie, niet tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt;

Overwegende dat er bijgevolg aanleiding toe bestaat het beroep gegrond te verklaren en de bestreden beslissing op te heffen";

2. De gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoeker als tweede middel de schending aanvoert van de motiveringsplicht, van de zorgvuldigheidsplicht en het evenredigheidsbeginsel; dat hij betoogt dat de motivering van het besluit op een aantal punten niet afdoende of deugdelijk genoeg is en dat tevens een aantal essentiële argumenten of motiva-ties, vervat in bepaalde gunstige adviezen niet, of minstens onvoldoende worden behandeld of weerlegd; dat vervolgens verzoeker overgaat tot volgende weerlegging van de drie motieven waarop het besluit is gesteund :

- a) het besluit steunt vooreerst op het motief dat de door verzoeker voorgelegde documenten inzake mestafzet geen waarborgen bieden voor de mestafzet op langere termijn; uit het advies van AMINAL blijkt dat hij voor zijn mestuitspreiding dient te beschikken over 41,2 ha cultuurgrond, en dat hij blijkens door hem verstrekte documenten over 43,5 ha cultuurgrond beschikt, zodat een ecologisch verantwoorde mestuitspreiding mogelijk is; de gewestelijke milieuvergunningscommissie sloot zich unaniem aan bij het gunstig advies van AMINAL; verzoeker kon niet anders dan documenten bezorgen waaruit blijkt dat zijn mestafzet overeenkomstig het meststoffendecreet van 23 januari 1991 gewaarborgd is, en hij begrijpt niet op welke adviezen of gegevens de minister zich steunt om te stellen dat de overgelegde documenten geen waarborgen bieden op langere termijn;
- b) het tweede motief heeft betrekking op de ligging van de inrichting in een kwetsbaar gebied, zodat het bedrijfsmatige mestoverschot zou leiden tot bijkomende belasting van de kwaliteit van het grondwater; het bestuur milieuvergunningen van AMINAL stelde in haar advies dat de inrichting niet gelegen is in een kwetsbare zone die vanuit

milieuoogpunt een bijzondere bescherming vergt en dat de mestafzet op een ecologisch verantwoorde manier wordt gewaarborgd; ook op dit punt is de motivatie dus onvoldoende;

- c) het derde motief heeft betrekking op de ligging van de inrichting ten overstaan van een natuurgebied en de bedreiging door ammoniakemissies en door de mestopslag van natuurwaarden; omtrent deze overweging zijn geen gegevens aan te treffen in de adviezen van de adviesverlenende overheidsorganen en blijkens artikel 350 e.v. van Vlarem II vormt de afstand ten opzichte van een natuurgebied geen objectief criterium tot weigering van de milieuvergunning;

2.2. Overwegende dat de verwerende partij wat het eerste motief betreft doet gelden dat, zoals in het bestreden besluit gesteld, de voorgelegde mestafzetdocumenten inderdaad geen waarborgen bieden op langere termijn, dat deze documenten ook niet werden goedgekeurd door de Mestbank, dat verzoeker onder meer overeenkomsten in het kader van de burenregeling overlegde, doch dat de betrokken gronden in een zone liggen die volgens artikel 351, § 2, 3°, van Vlarem II een bijzondere bescherming vergt en tevens in een gemeente met mestoverschotten zoals bedoeld in artikel 26 van het besluit van de Vlaamse regering van 17 december 1992, dat de overweging van het bestreden besluit dat de voorgebrachte documenten geen waarborgen bieden op langere termijn, derhalve wordt gesteund door het dossier; dat wat het tweede motief betreft, de verwerende partij er op wijst dat de mestafzetgronden gelegen zijn te Hamme, dat wordt aangemerkt als een zeer kwetsbaar gebied voor overbemesting, met name door de kwetsbaarheid van het grondwater; dat inzake het derde motief, de verwerende partij betoogt dat de vergunningverlenende overheid dient te beslissen rekening houdend met alle concrete elementen die een

weerslag kunnen hebben op de hinder voor de mens en het leefmilieu, dat dit in casu is gebeurd, en dat de in het bestreden besluit aangehaalde feitelijke omstandigheden door de verzoekende partij ook niet worden betwist : de voorgenomen inrichting wordt inderdaad in grote mate omgeven door natuur- en reservaatgebieden;

2.3. Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord repliceert dat het motief inzake de mestafzet onjuist is waar gesteld wordt dat de afzetmogelijkheid volledig op gronden van derden is gelegen, daar hij immers minimaal over 13,83 ha eigen cultuurgrond beschikt, dat het motief in het geheel niet afdoende is daar niet begrijpelijk wordt gemaakt waarom de door hem medegedeelde overeenkomsten geen waarborg zouden bieden voor mestafzet op langere termijn, dat het motief ook rechtens niet aanvaardbaar is daar de mestafzet op eigen gronden of via burenregelingsovereenkomsten toegelaten is krachtens artikel 8, §§ 1 en 2, van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen; dat hij daaraan toevoegt dat geen enkele bepaling van evengenoemd decreet, noch enige bepaling in zijn uitvoeringsbesluiten vereist dat overeenkomsten inzake burenregeling voor een welbepaalde termijn zouden moeten afgesloten worden en dat, gelet op artikel 24, § 6, van het besluit van de Vlaamse regering van 17 december 1992, het voor hem niet mogelijk was burenregelingsovereenkomsten voor te leggen die meer dan één jaar garantie bieden; dat, wat het motief inzake de kwetsbaarheid van het grondwater betreft, verzoeker nog stelt dat nadien nieuwe overeenkomsten in het kader van de burenregeling werden medegedeeld, waarmede het bestuur milieuvergunningen rekening hield bij het formuleren van het advies, dat de daarin opgesomde cultuurgronden zich alle te Lebbeke, Dendermonde en diens deelgemeente Moerbeke bevinden, dat deze gronden niet gelegen zijn in een kwetsbare zone en niet aanzien worden als gemeenten met

een mestoverschot, dat zij ook niet opgenomen zijn in een waterwingebied of beschermingszone, dat de kwetsbaarheidkaart van het grondwater daar niets aan afdoet; dat wat beide weigeringsmotieven betreft, verzoeker er op wijst dat op de Mestbank een ontvangstplicht van mestoverschotten rust; dat inzake het motief gestoeld op de nabijheid van natuur- en reservaatgebieden verzoeker betoogt dat dit motief geenszins concreet onderbouwd is, dat er geen rekening wordt gehouden met het feit dat de mest op verdere afstand van het natuurgebied zal worden afgezet, dat de varkensstal weinig invloed heeft op de verzuring van het natuurgebied, dat niet wordt aangetoond of wordt beweerd dat er geen emissienorm zou kunnen worden opgelegd, dat in Vlarem II afstandsregels werden vastgesteld, en dat een afstandsregel opleggen in een individueel dossier op straffe van willekeur niet kan;

2.4. Overwegende dat de tussenkomende partij betoogt dat het motief als zouden de voorgelegde documenten geen waarborgen bieden voor mestafzet op langere termijn, steun vindt in de medegedeelde stukken, dat de gronden waaromtrent verzoeker een regeling voorlegt zich situeren in een zone die bijzondere bescherming vergt, dat anderzijds verzoeker geenszins concrete aanwijzingen geeft van de ligging van de door hem aangegeven afzetgebieden, dat het bestreden besluit ook gemotiveerd is door waarden als natuurgebieden, geurhinder en bodemverontreiniging te betrekken in de beoordeling;

2.5.1. Overwegende, wat het eerste weigeringsmotief gestoeld op het niet gewaarborgd zijn op lange termijn van een ecologisch gewaarborgde mestafzet betreft, dat de Raad van State geen bepaling bekend is die op de dag van het nemen van het bestreden besluit voorschreef dat de aanvrager van een exploitatievergunning bij zijn aanvraag documenten diende te voegen of in de loop van de vergunningsprocedure documenten diende over te leggen

met betrekking tot de afzetmogelijkheden van de door de geplande inrichting te produceren dierlijke mest; dat het meststoffendecreet van 23 januari 1991, zoals het gold op de dag van het treffen van het bestreden besluit, geen regels bevatte met het oog op het beoordelen van een milieuvergunningsaanvraag noch verbodsbepalingen die aanleiding konden geven tot het weigeren van een dergelijke vergunning; dat blijkens voormeld decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan vier mestafzetmogelijkheden voorhanden zijn : gebruik op eigen cultuurgronden, vervoer naar cultuurgronden van gebruikers gelegen in dezelfde of in aangrenzende gemeenten, vervoer naar andere dan voormelde gronden door een door de Mestbank erkend vervoerder en, ten slotte, afname door de Mestbank; dat in de toenmalige stand van de wetgeving de overheid derhalve niet de bevoegdheid bezat om bij wege van het weigeren van een exploitatievergunning een uitbater reeds vooraf de mogelijkheid te ontzeggen om van een of meer van die wettelijke mestafzetmogelijkheden gebruik te maken; dat het motief niet deugdelijk is;

2.5.2. Overwegende, wat het tweede weigeringsmotief betreft, te weten "dat de voorziene mestafzetgronden gelegen zijn in een gebied waar het grondwater als zeer kwetsbaar staat aangeduid; dat het bedrijfsmatig overschot bijgevolg zal leiden tot een bijkomende belasting van de kwaliteit van het grondwater en deze door verdere verrijking met nitraten zal vervuilen", dat wordt vastgesteld dat in de ten tijde van de bestreden beslissing vigerende reglementering betreffende het grondwater nergens wordt gerefereerd naar een "kwetsbaarheidskaart" van het grondwater in Vlaanderen, welke nochtans in de bestreden beslissing als enige referentie voor het weigeringsmotief wordt aangewend; dat in haar memorie van antwoord de verwerende partij weliswaar bij haar verweer tegen het eerste weigeringsmotief er op wijst dat de betrokken gronden waar de mest in hoofdzaak zou

worden afgezet gelegen zijn in gemeenten die volgens artikel 351, § 2, 3°, van het besluit van de Vlaamse regering van 7 januari 1992 houdende vaststelling van het Vlaams reglement inzake milieuvoorwaarden voor hinderlijke inrichtingen (oud Vlarem II) een bijzondere bescherming vergen en die eveneens gemeenten zijn met mestoverschotten zoals bedoeld in artikel 26 van het ten tijde van de bestreden beslissing geldend besluit van de Vlaamse regering van 17 december 1992 tot uitvoering van sommige artikelen van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen; dat, vooreerst, de gemeenten Lebbeke en Dendermonde, waartoe de deelgemeente Grembergen behoort, alwaar blijkens de neergelegde overeenkomsten gesloten in het kader van de burenenregeling de door de betrokken inrichting geproduceerde mest in hoofdzaak zou worden afgezet, in evengenoemde besluiten niet worden opgesomd, zodat het verweer feitelijke grondslag mist; dat daarenboven het oud Vlarem II bij arrest nr. 52.260, v.z.w. KONINKLIJK VERBOND DER BELGISCHE SCHUTTERSVERENIGINGEN van 16 maart 1995 werd vernietigd zodat het in rechte geacht moet worden nooit te hebben bestaan; dat daarenboven de verwerende partij er aan voorbijgaat dat voornoemd meststoffendecreet van 23 januari 1991, zoals het gold ten tijde van de bestreden beslissing in verschillende mestafzetmogelijkheden voorzag, zoals vervoer naar verder gelegen gronden en afname door de Mestbank; dat het tweede weigeringsmotief niet kan worden aangenomen;

2.5.3. Overwegende dat het derde motief is gestoeld op de overweging "dat de inrichting paalt aan een natuurgebied ten Noorden; dat zich in de onmiddellijke omgeving belangrijke natuurgebieden en reservaatgebieden bevinden; dat de ammoniakemissies uit de stallen en de mestopslag een bedreiging vormen voor deze natuurwaarden"; dat evenwel geen van de adviesverlenende instanties enig voorbehoud met betrekking tot de ammoniakemis-

sie voor de nabijgelegen natuur- en reservaatgebieden hebben geformuleerd; dat met dergelijk op niet concrete wijze onderbouwd motief, dat geen steun vindt in de uitgebrachte adviezen, de bestreden weigeringsbeslissing niet afdoende wordt verantwoord;

Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat volgt dat het tweede middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Minister Vice-President van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting van 4 mei 1993, waarbij het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 12 november 1992, houdende toekenning aan Renaat CLAESSENS van een milieuvergunning voor de exploitatie van een varkensbedrijf omfattende een kweekvarkensstal voor 150 zeugen en 100 opfokzeugen, een mestvarkensstal voor 100 dieren, een opslag van dierlijke mest voor 3112 m³, een opslag van 5000 l mazout in een ondergrondse tank en een opslag van 40 m³ voeders, gelegen te Dendermonde, Denstraat z/n, in beroep opgeheven wordt en de vergunning wordt geweigerd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op drieduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op veertien januari 1900 negenen-negentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.